

**Besættelsestidshistorisk selskab
for
Thy og Vester Hanherred**

Nyhedsblad nr 66

Januar 2012

Bestyrelsen

Formand:	Erik Ansø	97991054
Næstformand:	Erik Andersen	97933536
Sekretær:	Jens Sauer	97981248
Kasserer:	Jens C Grud Sørensen	97961656
Medlem:	Knud Arne Kristensen	97936444
Medlem:	Jens Andersen	97961736
Suppleant:	Esben Kaagaard	97926820
Revisor:	Tage Nordensgaard	97984125
Revisorsup.:	K Starch Lauritsen	97923292

www.bsth.dk

Selskabets formål er:

At fremme interessen for forskning i besættelsestidens historie i Thy og Vester Hanherred.

- At holde forbindelse mellem personer og grupper i området, der arbejder med parallelle problemer indenfor besættelsestidens historie i Thy og Vester Hanherred.
- At søge den lokale besættelsestidshistorie formidlet til befolkningen gennem tæt samarbejde med museer og lokalhistoriske arkiver.
- At udgive et nyhedsbrev med nyt om arbejdet i Selskabets regi og om dets resultater.

Redaktør og web-master: jens@grud-s.dk

FERIE MED HISTORIE

Når jeg er på ferie i Danmark vil jeg gerne studere de enkelte steders historie, og da turen i år igen gik til København havde jeg sat mig for at finde de steder hvor Flammen & Citronen sluttede deres kamp for Danmarks frihed. Det er forholdsvis nemt at finde adresserne og efter en kort cykeltur fandt jeg Flammens mindeplade som er på Strandvejen 184 i Hellerup. Ikke langt der fra nemlig på Jægerborg Alle 184 findes Citronens mindeplade. Man bliver lidt eftertænksom og får et historisk sus i maven når man står sådanne steder, især på sidst nævnte adresse hvor der var virkelig hård kamp mellem Citronen og Tyskerne. Lidt underligt er det også at begge faldt på en adresse med nr. 184, tilfældigt eller hvad ?

Fra BSTHs udsendte i sommerlandet.
Esben Kaagaard.

Citronen Jørgen Haagen Schmith

Den 19. september 1944 var Citronen, som ofte før, forklædt som politimand, men han var så uheldig, at netop samme dag arresterede tyskerne det danske politi. Han blev fanget, men trods det, at han var stærkt eftersøgt af Gestapo, blev han ikke genkendt. Han forsøgte at flygte over et plankeværk, men han blev ramt af tyske kugler og blev mirakuløst reddet af en forbigående Zone-ambulance.

En måned senere ringede tyske Gestapo-folk på døren i et hus på Jægersborg Allé 184, hvor Citronen lå i sin sygeseng.

Flammen var på det tidspunkt rejst til Jylland og havde efterladt alle sine våben under Citronens seng. Tyskerne, der ikke vidste at Jørgen Haagen Schmith befandt sig i huset, forsøgte at trænge ind. Jørgen Haagen Schmith troede, at Gestapo-folkene kom for at anholde ham. Derfor tog han sine våben under sengen og åbnede ild imod tyskerne. Han var bevæbnet med adskillige maskinpistoler og håndgranater. Tyskerne var derfor tvunget til at hente forstærkning på Jægersborg kaserne. Jørgen Haagen Schmith kæmpede i ca. tre timer mod næsten 200 tyske soldater. Han

nåede at dræbe og såre flere tyske soldater. Til sidst, da huset var omspændt af flammer, kæmpede Jørgen Haagen Schmith udenfor huset, hvor han døde i en byge af skud affyret af tyske maskinpistoler, sekunder efter han havde kastet sin sidste håndgranat.

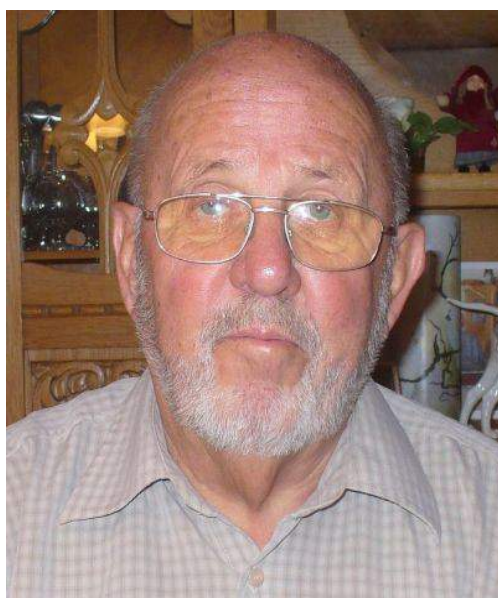
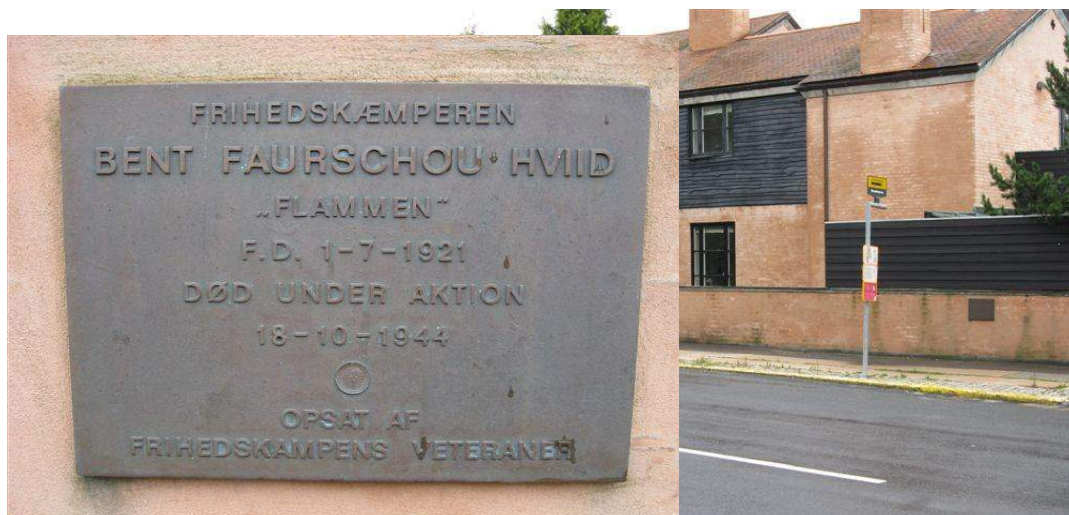

Flammen Bent Faurschou Hviid

Den 18 oktober 1944 blev han overrasket af tyskerne i prokurist Erik Elliot Nyegaards villa i Skovshoved, hvor han opholdt sig med familien Bomhoff. Han var ikke bevæbnet og havde ingen mulighed for flugt, så han var tvunget til at begå selvmord ved at tage cyankalium. Han opholdt sig på 1. etage, da han tog pillen. Da tyskerne kom op på 1. etage, var han allerede død.

"Flammen" fik posthumt tilkendt "Medal of Freedom", og der blev rejst en mindesten for ham 22. juli 1945 i Asserbo hvor han blev født.

**Kaj Davids 85 år den
1.12.2011**

Vi ønsker hjertelig tillykke

Deres udsendte har haft den store fornøjelse at aflægge fødselaren et besøg, og har med egne ører hørt nedenstående fortælling fra Thisted Amts Avis. På det obligatoriske spørgsmål om hvordan fængselsopholdet har påvirket Kajs liv efter 45 svares der.... efter nogen betænkningstid.. jo han mener nok at han er blevet noget mere nærtagende overfor

uretfærdighed, men på den anden side kan han jo ikke svare på hvordan det ville have været hvis han ikke havde været i tysk fængsel,.... åh ja han har da også stadig blemmer efter lus forskellige steder på kroppen, så lidt minder er der da,... nåh ja det bedste var jo at han blev berettiget til at modtage pension fra frihedsfonden så han har været i stand til at leve et ubekymret liv som pensionist, efter et langt arbejdsliv som maskinarbejder, bl a Aalborg Værft, og Hanstholm Kommune,.... men helt ærligt .. hvem interesserer sig for sådan noget gammelt noget... det er jo så længe siden ?

Nåh jaa..... det gør vi TILLYKKE, og tak for din indsats

Thisted Amts Avis 17.7.1945

Ung Thistedbos spændende oplevelser som Gestapos fange

-oOo-

Kaj Davids der i oktober 1943 anholdtes og senere idømtes livsvarigt tugthus vendte i aftes uanmeldt hjem – Han har siddet i tyske fængsler i Rendsborg og Berlin og i mange måneder i Pommern. Fangetransporten overrumpledес af russerne hvorefter Davids var 3 måneder i opsamlingslejr i Polen.

-oOo-

En ung Thistedbo Kaj Davids søn af vandværksassistent Davids Thisted, vendte i aftes hjem til Thisted efter henved 2 års fravær, som han havde tilbragt næsten på en æventyrlig måde lige fra den dag, han blev taget af gestapo og til han i lørdags nåede den danske grænse. Forældrene var netop nu ved at miste troen på at deres søn som de vidste opholdt sig et sted i Pommern, og fra hvem de ikke havde hørt i mange mange måneder, vilde vende tilbage. Ulidelig må deres spænding have været, gennem de 2 år har de trofast søgt at hjælpe sønnen på alle mulige måder og havde fornylig rettet en ny henvendelse til røde kors for at forespørge, om man da ikke vidste noget om sønnen. I går kom der et brev, røde kors meddelte, at man havde forhandlet med Udenrigsministeriet, men man måtte beklage ikke at kunne give nogen positiv besked. Der er vel ikke noget at sige til at humøret var ved at svinge en lille smule.... Til gengæld kender glæden i hjemmet på vandværket i dag ingen grænser. I nat, da familien lå og sov, ringede det på døren. Davids stod op og spurgte hvem det var "det er Kaj" lød svaret "er det rigtigt" sagde Davids, og far og søn faldt i armene på hinanden. Det blev ikke til meget søvn i hjemmet i nat og fra tidlig morgen er det strømmet ind med blomster til hjemmet, ligesom der har været et stort fremmøde af "medfanger" venner og bekendte.

Kaj Davids fortæller om sine oplevelser.

Kaj Davids der er tynd efter sin udlændighed, men mærkværdig solbrændt og med sår efter lusene, sov længe til morgen. Han fortæller om sine oplevelser at han den 7 oktober (1943) blev taget af Gestapo. Han var da 16 år gammel, Han og en række kammerater havde i månederne forinden "syslet" lidt med at irritere tyskerne, og først i august måned havde han i Nørregade kastet en røgbombe ind i en tysk rutebil der passerede forbi. Først en måned efter blev han anholdt herfor, og sammen med ham anholdtes Arne Damgård. De førtes til Gestapo hovedkvarteret i

Hjem fra tysk Fangenskab.

Den unge Thistedbo Kaj Davids er endelig kommen til Syne.

Den sidste af de Thyboer, som Tyskerne satte fast, den 18-aarige Kaj Davids fra Thisted, er nu vendt hjem. Hans Forældre, Værksassistent Davids og Hustru, fik i Nat den meget glædelige Overraskelse, at Sønnen ankom til Hjemmet. Han var kommen ind med Toget fra Padborg.

Kaj Davids blev i Oktober 1943 arresteret af Tyskerne, fordi han havde været med til at tage et Par Røgbomber, og han idømtes 2½ Aars Fængsel og blev sendt til Østtyskland. Da Russerne i Foråret rykkede ind i Tyskland, blev disse Egne evakueret, og under Flugtens Forvirring blev Kaj Davids borte. Hans Forældre havde gennem adskillige Maaneder intet hørt fra ham.

Han var sammen med flere Tusinde tyske Krigslanger og andre Mennesker kommen til en russisk Opsamlingslejr i Bromberg i Polen. Her havde de det ret frit, og mange stak af. Kaj Davis rejste ogsaa sin Vej, og ved Hjælp af et russisk Pas, som han havde faaet, fordi han var Bloddonor i Lejren, lykkedes det ham at komme over Berlin op gennem Tyskland til den danske Grænse. Han fulgtes med fire Kammerater, og Grænsevagten lovede at telegrafere til Hjemmet, hvad dog ikke er bleven gjort.

Kaj Davis er lidt tynd, men ser ellers godt ud og er ved godt Helbred. Han oplyser, at der var yderligere 15—16 Danskere i Lejren. Det er en given Ting, at der raader stor Glæde i Hjemmet hvor man saa længe har næret Bekymringer for Sønnens Skæbne.

Aalborg hvor de opholdt sig et halvt år. De nægtede til at begynde med alt, men fik flere og flere klø, og efterhånden rykkede de ud med navnene på 2 af kammeraterne, som havde mindst med sagerne at gøre, medens de ikke opgav navnene på hele gruppen. Bortset fra kløene var opholdet i Aalborg nogenlunde siger Kaj Davids. Vi fik lov at gå til tandlæge i Aalborg, naturligvis under tysk bevogtning, men det var til at komme over. Som afslutning på sagen kom Davids og Damgård for en tysk krigsret. Davids idømtes her livsvarig tugthus og Damgård 2½ års aars fængsel. De to kammerater Eigil Pleidrup Johs Laursen, fik hver seks måneders fængsel. De blev løsladt til senere afsoning, men foretrak at stikke af til Sverige, hvorfra de kom hjem som medlemmer af den danske brigade. Det lykkedes senere Davids forældre at få sønnen for en ungdomsret, hvor straffen blev nedsat til 3 års fængsel. I marts måned 1944 kom Davids og Damgård til tugthuset i Rendsborg hvor Damgård og Davids skiltes kort efter. Damgård kom sammen med en anden Thistedbo Kaj Justesen til fængslet i Bützow, medens Davids i fængselsvogn kom over Hamborg og Stettin til Berlin. I Rendsborg var han

anbragt i gennemgangsfængslet, hvor han sad sammen med tre kammerater i en kælder celle hvor der kun fandtes en madras på det kolde stengulv. I Berlin opholdt Davids sig seks dage på Alexanderplatz, Gestapos hovedkvarter. Han var ikke til afhøring, men blev slået og sparket flere gange daglig. Her var det også at han blev syg som følge af den dårlige føde fangerne fik. Fra Berlin gik turen til fængslet Küstrin i Pommern hvor han var til marts måned i år. Her kendte man kun to ting, sult og arbejde. Indenfor fængslet var bygget en ammunitionsfabrik og her arbejdede de fleste af de mange hundrede fanger, også Davids. Arbejdstiden var 10½ time daglig. Maden var suppe tidligt og sent og dertil 250g brød og 1g tobak. Det var hårde dage for den unge mand, der imidlertid er kendt for sit gode humør og seje vilje, han ville stå det igennem.

Befriet af russerne

Det var i 1944 at de russiske hære stødte frem mod vest, og efterhånden blev "panseralarmene" i Küstrin talrigere. Den 3 marts kom ordren om evakuering. Bagagen måtte efterlades og fangerne blev drevet vestpå. Det var en frygtelig tur for de underernærede mennesker, og stadigvæk kunne de bag sig høre larmen fra de russiske tanks. De var kun nået 27 km vestpå til byen Körlin, da russerne nåede dem. En nat kørte de russiske tanks op på begge sider af kolonnen, og om morgenen myldrede de russiske soldater frem, alle blev stillet op på linie, og fangerne måtte udpege de af tyskerne som havde været grusomme over for fangerne. Selv om tyskerne havde kastet uniformen og bar civilt tøj, blev de dog udpeget. Russerne førte dem bort med undtagelse af to, som ingen havde noget at sige på. Den ene var 78 år gammel, en gammel skikkelig mand der aldrig havde gjort én ondt.

Først mod øst til Polen og så gennem Tyskland hjem på "bloddonorpas"

Fangerne fik besked på at vandre mod øst, hvor der fandtes opsamlingslejre. Russerne kom med masser af mad og tobak til de mange hundrede fanger af alle nationaliteter, deriblandt 28-30 danske, som fandtes i lejren. Davids og en anden dansker, en hollænder og en lithauisk familie stjal et tysk hestekøretøj, hvormed de kom hurtigere frem, og efter 14 dages forløb nåede de til Bromberg i Polen, hvor de kom til at opholde sig i 3 måneder. Det var et rent slaraffenland i forhold til de tyske fængsler. Maden var god, og fangerne skulle ikke bestille det mindste. Solen skinned og det var her at Davids fik sin solbrændte kulør. Naturligvis længtes

alle hjem og en skønne dag kom der besked om at danskerne måtte rejse. Det trak imidlertid ud med afrejsen og tilsidst stak Davids og 4 danske kammerater af fra lejren. De havde tidligere meldt sig til russerne som bloddonorer, og beviset herfor viste sig at åbne alle døre for de fem. De rejste gratis med alle tog, kunne i hver by rekvirere mad og tobak og slap igennem alle grænser og afspærringer. De nåede den danske grænse i lørdags efter forinden at have været i engelsk opsamlingslejr ved Lübæk, her var de bla a blevet afluset og følte sig som mennesker igen.

Ved grænsen havde politiet lovet at sende telegram til forældrene. Det blev ikke gjort og derfor kom Davids i aftes "dumpende" ind af døren til sine forældre. Nu står den på ferie i nogen tid og rekreation. Det er der ingen der misunder Kaj Davids, den yngste vist, som Gestapo tog på disse egne, men tillige den der har gennemgået det værste af de, der herfra måtte vandre i Gestapos koncentrationslejre og fængsler.

Med BSTH i Svinkløv d. 8. oktober 2011

Man ved aldrig med de udflugter i det lokale. Mon der kommer nogen? Det gjorde der ikke sidste gang, mest fordi jeg selv havde grebet en symaskine med foden, og måtte aflyse. Jeg sad oppe i Hanstholm og ventede alligevel, i det fald der var nogen der ikke fik aflysningen pr. mail, men det var der altså ikke.

Mest af en tidsnød jeg ikke viste af for et år siden, da turen blev planlagt, tænke jeg: "der kommer nok heller ingen" dog havde gode ven Mark, lovet at hjælpe med denne gang, og så kan man altså ikke blive hjemme, selv om man lige har fået de længe ventede spær, og egentlig skulle bygge i stedet for. Nå så kunne vi da blive 2, og så kom jeg da af sted.

Da jeg kom der ud, blev jeg meget glædelig overrasket. Mange af mine gode "lidelsesfæller" var mødt op. Endda Frank fra campingpladsen, som jeg så gerne ville tale med, var mødt op helt af sig selv. (det var jo til dels på campingpladsen det foregik). Jeg tror vi var 12 i alt, og som turen skred frem, tog jeg mig af noviceerne og lidt af Mikkel (Martins søn), og profferne (som jeg ikke er i blandt), klarede sig fint sammen med Mark. Selvfølgelig fulgtes vi dog ad i det store hele, og på campingpladsen kunne Frank gå forrest.

Det var en dag med overraskende dejligt vejr, og blev konstant overfløjet af... Nej ikke måger, men 4 tyske drageflyvere, som indlagt i deres "flyvesovepose" bogstaveligt talt susede os om ørene. Vi kom igennem hvad der nu var at se og fortælle, og vi havde en spændende og dejlig tur, som jeg er sikker på, at de fleste nød. Mød bare op en anden gang, til de små lokalture, jeg skal nok komme og gøre hvad jeg kan.

Mvh

Erik Ansø

Temaaften i BSTH 17/11-2011

Vi var 15 personer der var mødt op, for at høre Jørgen Lumbye fortælle, om de forskellige måder til at pejle de mål, som de forskellige batterier på Hanstholmen skulle bekæmpe. Der var de optiske dvs. kikkerter som skulle placeres med en vis afstand for at kunne beregne afstandene til målet. Der var flere placeringer i spil inden man fik valgt de endelige placeringer. Der blev også eksperimenteret med udpegning af mål med flyvemaskine, men da flyet stod i Ålborg, og observatøren skulle fra Hanstholm til Ålborg var der en lang responstid. Der skulle også bruges radio pejlevogne i forbindelse med flyobservationen, da man skulle have flyets nøjagtige position, for at kunne stedfæste målet nøjagtigt. Derfor blev flyet droppet til fordel for observation med kikkerter. De optiske sigtemidler havde den ulempe, at det skulle være lyst, eller at fjenden ikke udlagde røgslør, for at man kunne bruge dem. Først da tyskerne fik udviklet de forskellige radartyper, som var uafhængig af vind og vejr og lysforhold blev det nemmere at udpege og evt. bekæmpe de fjendtlige mål. Jørgen Lumbye er meget interessant at høre på, og med sin store viden og engagement, blev det en spændende og underholdene aften for de fremmødte.

Jens Sauer

Julekomsammen

Søndag den 27. november skulle BSTH's årlige julekomsammen have fundet sted. Bestyrelsen havde imidlertid glemt at klare det med vejrguderne, for da tiden nærmede sig, forudsagde D.M.I. storm med vindstød af op til orkanstyrke med kulmination på netop det tidspunkt, hvor vort arrangement skulle finde sted.

For at foreningens medlemmer ikke skulle føle sig forpligtede til at bevæge sig ud i det vilde vejr og sætte liv og helbred på spild, besluttedes det at aflyse arrangementet.

Undertegnede valgte dog at tage ned på museet for at kunne forklare de, som ikke måtte have modtaget beskeden om, hvordan det stod til med arrangementet. Og et enkelt medlem dukkede da også op. Som en lille kompensation kunne han forlade stedet med et par poser æbleskiver og pebernødder, som jo alligevel ikke ville kunne holde sig til næste års arrangement.

Set i bakspejlet var det måske overilet at aflyse arrangementet, selvom vejret blev lige så hårdt som forudset. I hvert tilfælde stillede et ældre ægtepar op

ved museets dør og var lidt ærgerlige over, at vi ikke havde åbent: nu var de kørt hele vejen fra Århus for at se på det vilde vejr i Hanstholm, og de havde håbet på samtidigt at få set museet. I det hele taget vrimlede det med folk på udsigtspladserne over havnen og trafikken på vejene var usædvanligt tæt for en søndag eftermiddag.

Jens Andersen

@ E-mails i BSTH @

Som det kan læses i teksten om Svinkløv andetsteds, så er det en stor fordel for vores lille forening, at kunne kommunikere over e-mail. En hurtig nødvendig aflysning, eller bedre; et uventet opstået tilbud om deltagelse i et eller andet relevant, kun kommunikerer rettidigt ud over e-mailen. Vi vil altid gerne kunne fortælle noget i god tid, men når det ikke er muligt, kan vi sende det, hvis vi vel og mærke har din (nyeste) e-mail adresse. Gør os og dig selv den tjeneste, at sikre at kasseren har din e-mailadresse. Er du i tvivl, så send en e-mail til Jens Grud Sørensen på: "jens@grud-s.dk".

Mvh

Erik Ansø

Demag(værk)

Som et udslag af almindelig fascination for gamle maskiner, og som en ekstra perle til Køretøjstræffet 2012, blev det besluttet at få den gamle Demag (Deutsche Maschinenfabrik AG) fra 1940 "på skinner" igen. Den har stået urørt i museets ammunitionsangang i mindst 12-15 år, og det har ingen maskine godt af. Grunden til tilstanden, er blandt andet, et den bestemt ikke er brugervenlig, specielt ikke når det næsten 300 kg tunge svinghjul skal turnes rundt med "saft og kraft", for at slå den encylindrede 15 hk. diesel i gang. Et ukyndigt forsøg, kan slå tilbage som en hest, der sparker.

To aftner i september, med den store og stærke smed Peter Jensen, som primus motor (han var også chauffør på den i gamle dage), fik vi bæstet under kærlig behandling. Det krævede:

1. En kyndig smed og masser af backup.
2. Godt med værktøj, og gode lygter.
3. Ny dieselolie.
4. En fjeder fra en gammel havestol.
5. Vitale dele af Knud Arnes oliefyr.
6. Nøgler til det andet lokomotiv.
7. Stort lokalkendskab til de forskellige opbevaringsrum i museets kælder.

Største udfordringer:

1. Vand i dieseltanken.
2. En hængende udstødningsventil

Største overraskelser: Hvor meget rust der er i loftet på en ammunitionsbunker. Hvordan det lyder, når to stive aksler med rustne jernhjul, skal køre igennem en skarp kurve. På den anden aften, fik vi efter nogle kærlige klap med en stor hammer, gang i lokomotivet. Derefter fik vi lejlighed til at "suse" rundt på hele museumsbanen, naturligvis med Peter som chauffør og Martin som co-driver, medens vi øvrige hoppede op og ned (under kørselen), på den til lejligheden, ekstra indkoblede bagerste vogn. Efter veloverstået køretur, blev alt igen sat på plads i ammunitionsgangen, dog med den forskel, at det ikke skal vare 15 år igen. Senest til sommer næste år skal Demag'en ud igen.

Erik Ansø

Her er stemningsbilleder fra JDR showet i Finderup i August.

Vi var 3 BSTHer med egne køretøjer, en del af BSTHs medlemmer valgte at kigge forbi i weekenden.

Der var udstillede køretøjer og udstyr fra anden verdenskrig, koldkrigsperioden og frem til nu.

Thisted's kommunale beredskabs bunker

Der har længe gået snak om, at Thisted's kommunale beredskab havde en bunker et eller andet sted i byen. Ingen havde imidlertid rigtigt kunnet gøre rede for, hvor den lå og hvordan den var indrettet.

Om aftenen den 3. november 2011 fik foreningens medlemmer så mulighed for at få syn for sagn, idet kommunens beredskabschef, Søren Funder, havde tilbudt os at få et kig på bygningen.

Derfor samledes vi, ca. 15 mand høj, på parkeringspladsen ved Dr. Louises Børnehave. Dér mødte Søren Funder os og ledte os frem til bunkeren, som viste sig at ligge i kælderen på en almindeligt udseende etageejendom, Grønningen 13. Adgangen foregik ned gennem en trappeskakt i græsplænen på vestsiden af bygningen.

Bunkeren blev bygget af det statslige civile beredskab i 1956, og den skulle rumme politiets og det kommunale beredskabs kommandocentral.

Etageejendommen blev opført i 1956, og bunkeren var fra starten en integreret del af dennes kælder.

Bunkeren er ikke så forfærdelig stor - anslået 150 m². Og væg- og

loftstykkelsen er heller ikke overvældende: kun 60 cm. Så det er ikke noget imponerende bygningsværk. Bunkeren indeholder gassluse, køkken, to WC'er, et kombineret generator- og ventilationsrum, kommandorum samt telefoncentral. Man må have gået ud fra, at krigen ville blive hurtigt overstået, for bunkeren rummer ingen sove- eller hvilerum. Vand- og varmforsyningen kom udefra, så de var ikke sikret mod nedbrud. Fra kommandorummet var en nødudgang, som gik så langt ud fra bygningen, at den skulle være sikret mod at blive dækket af nedstyrtende mursten fra bygningen.

Bunkerens yderdør var en tysk panserdør, som skal være hentet i Hanstholm. Ellers er det påfaldende, at man ikke havde anvendt tyske ventilationsanlæg eller overtryksventiler, som man jo skulle have ment, at der var rigeligt af. Beredskabschef Søren Funder fortalte levende om, hvordan bunkeren i gennem tiden har været brugt, og hvordan beredskabet havde fungeret. På grund af den reducerede fare for krig har bunkeren egentlig været ude af brug siden 2003.

Jens Andersen

A T S

At tænke sig

Man tjener ikke mange grunkers,
ved at se på gamle bunkers,
eller læse om en falden Junkers

Men let af historien, en lille flig.
Så kan man sagtens blive rig,
på viden om, da der var krig.

EHA

Kassereren

minder om at der er indlagt et betalingskort
thi, det er rygtedes at uden penge gør det ondt

så venligst betal senest 1.4

ellers er du ikke valgbar til bestyrelsen ved
generalforsamlingen.

Se, det var en trussel der rykker

Historiens vingesus

Ovenstående billede stammer angiveligt fra 5.maj1946, altså på 1 årsdagen for befrielsen. Her får vi sat billede på mange af de navne som optrådte talrigt i aviserne efter befrielsen:

fra venstre ses

1. Læge West, Thisted
2. Landinspektør Boe, Thisted
3. Redaktionssekretær Ravnemose, Thisted Amts Avis
4. . Aotohandler Damsgård, Thisted
5. Krim.ass Nielsen, Thisted
6. Max Hansen, Thisted
7. Ukendt ? Hvem ved ?
8. J P Jensen, Thisted
9. Kaj Pedersen, DDPA (benzin sagen)
10. Tery Vestergaard, Thisted (benzin sagen)
11. Apoteker Kjærulf, Thisted
12. Boghandlermedhj Steffen Hove
13. Kaj Davids (ham kender vi)

Billedet findes på lokalhistorisk arkiv, angiveligt afleveret af Alex Bindeballe, Nors Hovedgård og det som er fælles for personerne er antageligt at de alle har været fængslet, eller det der var værre, under besættelsen.

Skulle nogen vide hvem person nummer 7 er ? Så giv lyd -

Kalender – 2012

Dato/tid	Hvad	Hvor	Ansvarlig
23-2 19.30	Tema aften	Hanstholm hallen	
2-4	blad		jcgs
19-4 19.30	Generalforsamling	MCH	EA
5-5	5 maj		
12+13-5	Tur Tyskland		
2-7	blad		jcgs
7-7	Køretøjstræf	MCH	
8-7	Køretøjstræf	MCH	

TEMA AFTEN

Torsdag den 23 februar kl 19.30

*1. Rundvisning i Hanstholm Hallen –
også i de yderste hjørner*

*2. Koordineringsmøde om
køretøjstræffet 7+8 juli*

*Der vil være mulighed for at
købe kaffe i cafeteriet.*

Mødested Hanstholm Hallen.